

РЕШЕНИЕ

№ 5839

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **7293** по описа за **2011** година докладвано от съдия Любка Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изречение 2 –ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на В. И. Е. против решение № 17 /26.04.2011г. по НАХД № 9282/2010г. по описа на СРС, НО, 12 състав, с което е изменено НП № 1190/24.06.2010г. на Директор Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура” [населено място], като е намалено наложеното на В. И. Е. наказание „глоба” на основание чл.53, ал.1, т.2 от ЗП и чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от ЗП от 1500лв. на 300лв.

Жалбоподателят твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, че при издаването му съдът не е обърнал внимание на релевираните възражения относно неправилността и незаконосъобразността на издаденото наказателно постановление. Също твърди, че СРС не се е съобразил, че се намира в обективна невъзможност да се снабди с разрешение за движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства. Жалбоподателят твърди и че СРС не е изследвал обстойно въпроса дали констатираните в АУАН № 1789 / 28.05.2010 г. обстоятелства, касаещи тежестта на товарния автомобил съответстват с действителните, че направеното измерване не е достоверно и не отчита действителното тегло, че съдът не е установил изцяло и правилно фактическата обстановка, поради което е направил и неправилни изводи.

Оспорват се мотивите на съда, че измерването е извършено с надлежно техническо

средство, което е технически изправно.

На изложените основания се претендира отмяна на обжалваното решение като незаконосъобразно и неправилно.

Ответникът по касационна жалба Агенция „Пътна инфраструктура” [населено място] оспорва подадената касационна жалба.

Представителят на СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и решението на СРС следва да се остави в сила като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съотнесени към наведените касационни основания, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

Производството пред СРС е било образувано по жалба на В. И. Е. против НП № 1190/24.06.2010г. на Директор Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура” [населено място], с което на жалбоподателя за нарушение на чл.26, ал.2, т.1 от Закона за пътищата, на основание чл.53, ал.1, т.2 от с.з. е наложено административно наказание „ГЛОБА” в размер на 1500лв. За да се произнесе по спора районният съд е установил от фактическа страна следното:

На 28.05.2010г.около 19.16 ч. на околоръстен път [населено място], между разклона за квартал Г. и кв. Б., посока кв. Б., свидетелите Н. В. В. и И. И. М. –служители в Агенция „ПИ” [населено място] спрели ППС с четири оси с две управляеми оси с ДК № РК 3496 АТ, управляван от жалбоподателя В. И. Е.. При проверката било установено, че ППС е с превишено общо и осово натоварване, като измерването било извършено с рулетка и електронна везна. Установено било също, че ППС-то се управлява без разрешение, издадено от администрацията, управляваща пътя. С оглед на горното на водача бил съставен АУАН по чл.26,ал.2,т.1 от ЗП. Актът бил връчен на нарушителя и подписан от него с възражение, че не му е поискан трудовия договор. Административно-наказващият орган възприел изцяло фактическите констатации, описани в акта и правната квалификация на нарушението и издал атакуваното НП.

Горната фактическа обстановка, съдът приел за установена въз основа на показанията на разпитаните свидетели, които установили лично възприети от тях факти. Измерванията са извършени с надлежно техническо средство, преминало предвидената периодична проверка от компетентни да боравят с него лица. В този смисъл извършените с него измервания са приети от съда за достоверни. Доказателства за издадено надлежно разрешително от администрацията, управляваща пътя не са били представени на контролните органи от страна на водача. Такива не са представени и по делото.

Въззивният съд е приел,че АУАН и НП не страдат от процесуални нарушения, водещи до тяхната отмяна, съдържат всички изискуеми по закон реквизити и е спазена процедурата за издаването им, регламентирана в ЗАНН. Съдът е приел въз основа на доказателствата по делото, че нарушението е извършено от жалбоподателя и е съставомерно по чл.26, ал.2, т.1 от ЗП. Приел е за безспорно установено, че жалбоподателя, като водач е осъществявал движение на ППС с общо и осово натоварване, надвишаващи максимално допустимите, определени в Наредба № 11 за движение на извънгабаритни и /или тежки пътни превозни средства, без да притежава разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя с което е допуснал нарушение по чл.26, ал.2, т.1 от ЗП, поради което и правилно е ангажирана административно - наказателната му отговорност като физическо лице. Съдът е приел,

че наложената санкция в размер над минималния е прекомерно завишена, несъобразена с обстоятелствата по чл.27, ал.2 и ал.3 от ЗАНН, а от там и несправедлива, поради което обжалваното НП е изменено и е намален размера на наложената глоба от 1500 лв. на 300 лв.

Настоящата инстанция приема от правна страна за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна при наличие на правен интерес от обжалване, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, а атакуваното решение правилно и законосъобразно, поради следното:

Районният съд е изяснил правилно фактическата обстановка след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства и е достигнал до правилни и законосъобразни изводи като е спазил изискванията на процесуалния и материалния закон.

Съдът правилно въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че както НП, така и АУАН не страдат от пороци, водещи до тяхната отмяна. Както в АУАН, така и в НП са описани всички обстоятелства, касаещи съставомерните признаци на нарушението по чл.26, ал.2, т.1, б"А" от Закона за пътищата, а именно: управление на МПС с обща маса по –голяма от стойностите по чл.6 от Наредбата и натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл.7 от Наредбата по път от републиканската пътна мрежа и без надлежно разрешение. В обстоятелствената част на двата акта изрично е посочен броят на осите, което е определящо за размера на допустимата максимална маса по смисъла на чл.6 от Наредбата.

Неоснователни са наведените оплаквания в жалбата, че нарушението не е извършено на републикански път. Както в АУАН така и в НП е посочено, че ППС се е движело по околоръстен път [населено място] и че този път се управлява от Агенция „Пътна инфраструктура”. Съгласно чл.19, ал.1 от Закона за пътищата, републиканските пътища се управляват от Агенция „Пътна инфраструктура”. Същите са: автомагистрала, първи, втори и трети клас пътища. Правилно и законосъобразно, въззивният съд е приел, че се касае за път от републиканската пътна мрежа.

Правилен и законосъобразен е и извода на съдът, че техническото средство, с което е извършена проверката е преминало предвидената периодична проверка. По делото е било представено и приобщено като доказателство, заявление за последваща проверка на средства за измерване от 27.03.2008 г., електронна везна тип DFW-KR с фабричен номер №118873 с година на производство 2007г.

Безспорно, е че представените доказателства, касаят везната с която е извършено замерването на процесния автомобил в хода на извършената проверка. Техническото средство с което е извършена проверката е преминало предвидената периодична проверка, поради което твърденията в жалбата, че същото не е технически изправно са неоснователни и недоказани.

Съдът е възприел правилно фактическата обстановка по делото и при съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, законосъобразно е стигнал до извода, че нарушението е извършено от жалбоподателя и е съставомерно по чл.26, ал.2, т.1 от ЗП. Неопровергани са изводите на съда, че жалбоподателя не притежава разрешително, издадено от администрацията, управляваща пътя за извършването на дейности от специалното ползване на пътищата, съгласно §1, т.8 от ДР на ЗП, а именно: за използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари. По делото както пред въззивната така и пред настоящата инстанция не са представени

доказателства за наличие на процесното разрешително.

Правилна и законосъобразна е преценката на въззивния съд с оглед разпоредбата на чл.27, ал.2 и ал.3 от ЗАНН и липсата на отегчаващи вината обстоятелства при извършване на нарушението, поради което същият е изменил наказателното постановление в частта му, относно размера на наложеното наказание, като е намалил наложената глоба от 1500лв. на 300лв.

С оглед на изложените съображения, съдът намира, че атакуваното решение не страда от визираните в жалбата пороци и същото като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, СЕДМИ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 17 / 26.04.2011г. по НАХД № 9282 / 2010г. по описа на СРС, НО, 12 състав, с което е изменено НП № 1190 / 24.06.2010г. на Директор Дирекция „Пътни такси и разрешения за специално ползване на пътищата” при Агенция „Пътна инфраструктура” [населено място], с което на В. И. Е. намалено наложеното наказание „глоба” на основание чл.53, ал.1, т.2 от ЗП и чл. 53 от ЗАНН за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” от ЗП от 1500 лв. на 300 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.